

6. ULUSAL YAYIN KONGRESİ

10-11 MAYIS 2018 AFYONKARAHİSAR

SONUÇ BİLDİRGESİ

© T.C. KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI

KÜTÜPHANELER VE YAYIMLAR GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

Ankara, 2018

www.kulturturizm.gov.tr

e-posta: yaphaz@kulturturizm.gov.tr

6. ULUSAL YAYIN KONGRESİ SONUÇ BİLDİRGESİ

6. Ulusal Yayın Kongresi, 10-11 Mayıs tarihlerinde Afyon'da yapılmış ve iki gün süren çalışmaların ardından nihayete ermiştir.

Ocak ayından itibaren başlayan hazırlık süreci de dahil olmak üzere 6. Ulusal Yayın Kongresi, etkili ve verimli çalışmalarla sürdürülmüş ve nihai toplantılar ve alınan kararlar ile amacına uygun olarak tamamlanmıştır.

Açılış toplantısı, bir panel ve komisyon toplantılarından oluşan kongre sürecinde, yayıncılığımızın bütün meseleleri ayrıntılı olarak özgür bir tartışma ortamında ele alınmıştır.

Komisyon başlıkları ve alt başlıklar kongre katılımcıları tarafından belirlenmiş; bu aşamalarda hiçbir kısıtlamaya veya sınırlamaya meydan verilmemiştir.

6. Ulusal Yayın Kongresinde ele alınacak konular, daha önce toplanan 5 yayın kongresinin bütün konu başlıklarını da içine alacak şekilde belirlenmiş; böylece yayın kongrelerinin bugüne kadar sağlanan istikrarlı tutumunun devamı ve yayıncılığımızın meselelerinin kongreler bağlamında takibine imkân sağlanması amaçlanmıştır.

Diğer kongrelere ek olarak yayıncılığın çalışma alanını oluşturan alanların tahkim edilmesi ve yeni kararlar alınması ve bir çerçeve oluşturulması gayesiyle “okuma kültürü” de 6. Ulusal Yayın Kongresine komisyon başlıklarına ilave edilmiştir.

6. Ulusal Yayın Kongresinde komisyonlarda ve genel kurulda dile getirilen görüşler ve yapılan değerlendirmeler ışığında aşağıda yer alan hususların kongre sonucu olarak açıklanması uygun görülmüştür:

1. Yayıncıların, özellikle vergi yükümlülüğünden doğan sorunları giderilmeli; KDV iadeleri, kâğıttaki KDV oranları ve stopaj oranları konusunda gerekli yasal düzenlemeler yapılmalıdır. Yayıncılığı ilgilendiren bütün alanlarda da ihtiyaç haline gelen yasal düzenlemeler yapılmalıdır.
2. Kamu Kuruluşları yayıncılığın sınırlarına giren alanlarda yayın faaliyetinde bulunmamalı; zorunlu olarak yapılan yayınlarda ortak yapım anlayışı benimsenmelidir. Devlet yayıncılıktan ziyade kütüphaneleri geliştiren ve güçlendiren, okuma kültürünü yaygınlaştırmayı, edebiyat üretimini teşvik etmeyi amaçlayan bir politika izlemelidir.
3. İnternet üzerinden yapılan satış biçimleri, aşırı indirim gibi yayıncıları zorluklarla karşı karşıya bırakan uygulamalar için yasal düzenleme yapılmalıdır. Avrupa ülkelerinde tatbik edilen “sabit fiyat” benzeri satış anlayışlarının ülkemize uyarlanması için gerekli çalışmalar yapılmalıdır.
4. Telif hakları yasası çıkarılmalı; yayın hakkını daha da güçlendirecek düzenlemeler yapılmalıdır.
5. Yayıncılık standartları belirlenmeli, üniversitelerde yayıncılık sektörünün insan gücü kaynağını besleyecek bölümler açılmalıdır.
6. Ders kitapları, yardımcı ders kitapları ve akademik yayıncılıkta Millî Eğitim Bakanlığı, Üniversiteler ve yayıncılar arasında yakın iş birliği ve ortak çalışma imkânları oluşturulmalıdır.
7. Süreli yayınların karşılaştığı dağıtım ve satış sorunlarının aşılabilmesi için gerekli çalışmalar yapılmalıdır.
8. Yayıncılık sektörünün satış, pazarlama, dağıtım ve insan kaynakları konusunda yaşadığı sorunların çözümü için geniş kapsamlı ve kalıcı çözümler üzerinde planlamalar yapılmalı; tedbirler alınmalıdır. Eğitim programlarından kentlerdeki kitapçıların yaygınlaştırılmasına kadar farklı birçok teşvik düşünülmeli ve hayata geçirilmelidir.

9. Çeviri faaliyetlerinin daha etkili yapılması için çevirmenlerin ihtiyacı bulunan alanlarda yasal düzenleme yapılmalıdır.
10. TEDA programının kapsamı, etkisi ve bütçesi artırılmalı; Türk edebiyatından çevrilen eserlerin tanıtımı için de gerekli tedbirler alınmalıdır.
11. Okuma kültürünün yaygınlaşması için, okuma ile ilgili bütün parametreleri kapsayacak şekilde çalışmalar yapılmalı; okul merkezli, kütüphane merkezli okuma faaliyetleri teşvik edilmelidir.
12. Sayıları sevindirici bir şekilde artan ve yurt sathına yaygınlaşan kitap fuarları ve edebiyat etkinlikleri teşvik edilmeli; niteliklerinin artması için yerel yönetimler yönlendirilmelidir.
13. Çocuk kitaplarında Türkçenin zengin ve doğru kullanımı ve görsel zenginlik gözetilmeli, çocukların kitaba kolayca erişimi sağlanmalıdır.
14. Yayıncının kitabı yayınlama, yetişkinin kitabı önerme, çocuğun ve gencin de kitabı seçme hakkı olduğu unutulmamalıdır. Çocuk yayıncılığının özel bir ihtisas gerektirdiği gerçeğinden hareketle her türlü çocuk okurun ihtiyaçlarını giderecek bir yayıncılık anlayışının yaygınlaşmasına destek olunmalıdır.

Sonuç olarak, yayıncılığımızın sektörel hacmi, ekonomik büyüklüğü, eser üretme kapasitesi ve becerisi sevindirici seviyeye gelmiştir. Ancak bunun yeterli görülmeyeceği, bu seviye ile yetinilmeyeceği de açıktır.

Yayıncılığımızın ekonomik büyüklükte, basılan kitap sayısında ve yeni eser üretme kapasitesinde dünya ülkeleri arasında ilk 10'da yer alması amaçlanmalı ve alınan kararlar, yapılan çalışmalar, kamu ile yakın ve etkili iş birliği içinde bu vizyona göre yapılmalıdır.

T.C.
KÜLTÜR VE TURİZM
BAKANLIĞI

ULUSAL YAYIN
KONGRESİ
10-11 MAYIS 2018
AFYONKARAHİSAR

#yayinkongresi

www.ulusalyayinkongresi.gov.tr

UL
KO
10-
-AF

6. ULUSAL YAYIN KONGRESİ ÖN RAPORU

6.Ulusal Yayın Kongresi komisyon raporlarının tamamı Kongre Kitabı halinde hazırlanıp kamuoyuna arz edilecektir.

Komisyonlarda öne çıkan görüş, öneri ve tekliflerden oluşan aşağıdaki metnin kongre ön raporu olarak açıklanması uygun görülmüştür.

T.C.
KÜLTÜR VE TURİZM
BAKANLIĞI

6. ULUSAL YAYIN
KONGRESİ
10-11 MAYIS 2018
AFYONKARAHİSAR

T.C.
KÜLTÜR VE TURİZM
BAKANLIĞI

6. ULUSAL YAYIN
KONGRESİ
10-11 MAYIS 2018
AFYONKARAHİSAR

#yayinkongresi

www.ulusalyayinkongresi.gov.tr

1. SEKTÖREL YAPI

1. Kâğıt çeşitleri ve matbaa işlerindeki KDV ile kitap KDV'si arasındaki uyumsuzluk giderilmelidir. Yazar ve çevirmenlere yapılan telif ödemelerindeki %18 KDV kaldırılmalıdır. 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu'nda tanımlanan ilim ve edebiyat eserlerine yapılan telif ödemelerinde stopaj oranı %17'den uluslararası yaygın oran olan %10'a indirilmelidir.
2. Yayıncılığın durum tespitine ve geliştirilmesine yönelik saha araştırmalarının başta Kültür ve Turizm Bakanlığı, TÜİK ve sektör temsilcisi kurumlar tarafından yapılması, özendirilmesi ve desteklenmesi, yapılan anketlerin sonuçlarının kamuoyuyla paylaşılması gerekmektedir. İstatistik verilerde sağlıklı sonuç elde edebilmek için TÜİK ve sektör temsilcilerinin ortaklaşa çalışma yürütmesi gerekmektedir.
3. AB ülkelerinde uygulanan sabit fiyat uygulaması (fixed book prices) ve yayıncılık sektörüne etkisi incelenerek AB ülkelerindeki sabit fiyat uygulamasının yayıncılık sektörüne uygulanabilirliğine ilişkin çalışmalar hızla başlatılmalıdır.
4. Yayınevlerinde nitelikli iş gücü için meslek liselerinde, üniversitelerde ön lisans, lisans ve yüksek lisans düzeyinde bölüm veya anabilim dallarının açılması sağlanmalı, bu eğitimler için öğretim programları geliştirilmelidir.

2. YAYIN HUKUKU VE FİKRİ HAKLAR

1. Eserlerin yayımlanmasında inisiyatif ve sorumluluk alan yayımcı kavramı ve bağlantılı hak sahipliği statüsü 5846 Sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanununda tanımlanmalıdır.
2. Hakihlallerinin hızla önlenmesi ve yaptırımların etkin biçimde uygulanabilmesi amacıyla; sertifika, bandrol ve ISBN uygulamaları, başvuru-kayıt tescil-sorgulama otomasyon sistemi içinde birbirleriyle ilişkilendirilerek bir ortak veri tabanında uluslararası standartlara uygun bir şekilde birleştirilmeli ve sektör temsilcilerinin uzaktan erişimine açılmalıdır.
3. Bandrol uygulamasının amacı telif hakkı ihlalleriyle mücadele etmektir. Bu amaç dışına çıkan uygulamalardan kaçınılmalı, bandrol sisteminin hızlı ve kırtasiyecilikten arındırılmış bir şekilde sürdürülmesine yönelik tedbirler alınmalıdır. Yayıncılık meslek örgütleri ile bakanlık iş birliği yapılmalıdır. Kamu tarafından yayımlanan ve bandrol istisnası tanınan kamu kurumlarının kitapları da bandrole tabi olmalıdır.
4. Telif haklarının takibi ve korsanla mücadelede daha etkili olabilmek için bandrolün yanında sertifika, kayıt, tescil gibi işlemlerde, FSEK'in 81. maddesinde de belirtildiği gibi sektördeki meslek birlikleri aracılığıyla yapılmalıdır.
5. Mali haklara getirilen her türlü istisnanın üç adım testine aykırı olmaması hem ulusal hem de tarafı olduğumuz uluslararası sözleşmeler uyarınca bir zorunluluktur. Mali haklara uygulanan istisnalar eserden normal olarak yararlanma durumu ile çelişmemeli, hak sahibinin meşru menfaatlerine zarar vermemeli ve yalnızca belirli özel hallerle sınırlı olmalıdır.
6. Kimsesiz eserlerin çoğaltılıp yayımlanması konusundan kamuoyuna ilan edilen taslakta yer alan yalnızca kamu kurumlarının yararlanması düzenlemesinden vazgeçilmeli ve bu hak yayıncılara da tanınmalıdır. Bu hakkın yalnızca kamu kurumlarına verilmesi söz konusu eserlerin ticari dolaşıma girmesini ve dolayısıyla dinleyici/izleyici/okurlara ulaşmasını zorlaştıracaktır.
7. Eser meydana getirme, yayma ve bu eserlere erişim haklarına ilişkin müdahalelerde temel hak ve özgürlükleri koruyucu şekilde hareket edilmeli, temel hak ve özgürlüklere müdahalelerin dar yorumlanması ilkesi özenle uygulanmalı, dağıtımın engellenmesi gibi yasaklama kararlarında daha titiz hareket edilmeli ve bu tip kararlara zorunlu olmadıkça ve yeterli gerekçe sunamadıkça başvurulmamalıdır.

3. YAYINCILIKTA DEVLETİN ROLÜ VE KAMU YAYINCILIĞI

1. Devlet, diğer sektörler gibi yayıncılığa da desteklerini artırmalı, dünya yayıncıları ile rekabet edebilecek güce ulaşmasını sağlayacak tedbirleri almalıdır.
2. Yayıncılık sektöründeki gelişmeler göz önüne alınarak, fikrî hakları düzenleyecek, yayıncılığın gelişimini hızlandıracak, yayıncıları koruyacak ve destekleyecek özel bir yasa çıkartılmalıdır.
3. Kamu yayıncılığı özel sektörün rakibi olmaktan çıkmalı ve asli görevi olan yardımcı, kolaylaştırıcı misyonu üstlenmeye başlamalıdır.
4. Devletin yayın üretim işlevini üstlenmemesi ve bu alanın özel sektöre bırakılması hem kaynak israfını önleyecek hem de yayın kalitesini yükseltecektir. Bu tür yayınlar için matbaa ve özel birimler kurmak yerine, yayınevleri ile iş birliğine gidilmelidir.
5. Kamu kurum ve kuruluşları özel yayınevlerinin kolaylıkla yayımlayabileceği kitapları yayımlamamalıdır.
6. Türkiye'deki yayıncılığın dijital gelişmelere ayak uydurabilmesi için yayınevlerine AR-GE desteği verilmeli, KOSGEB destekleri genişletilmelidir.
7. Kitap kâğıdında dışa bağımlılıktan kurtulmanın önlemleri alınmalıdır.
8. Yayıncıların, yazarların ve çevirmenlerin yabancı ülkelerdeki faaliyetlere katılımlarında vize engeline maruz kalmadan gidebilmelerinin önü açılmalıdır.

4. ÇOCUK VE GENÇLİK YAYINCILIĞI

1. Çocuk ve gençlik kitabı yayımlayan yayınevlerinin, yayın kurulundan editörlere, grafik tasarımdan satış-pazarlamaya kadar, çocuk ve gençlik kitapları yayıncılığına odaklanması ve uzmanlaşması önemlidir.
2. Çocuk Edebiyatı alanında lisans üstü programlarının açılması sağlanmalıdır.
3. Türkçenin zengin ve doğru kullanımı gözetilmeli; yazar, çevirmen ve editörlerin ana dillerindeki yaratıcı yetkinliği ve dil duyarlılığı vazgeçilmez olmalıdır.
4. MEB, Kültür ve Turizm Bakanlığı, ilgili üniversite bölümleri ve ilgili yayıncı meslek örgütleri iş birliği ile çocuk edebiyatı ve okuma kültürü konusunda eğitimler verilmelidir.
5. Yayıncının kitabı yayınlama, yetişkinin kitabı önerme, çocuğun ve gencin de kitabı seçme hakkı olduğu unutulmamalıdır.
6. Toplumda kitabın bedava elde edilebilecek bir ürün olduğu algısı kırılmalıdır. Bu konudaki fırsat eşitliği kütüphaneler aracılığı ile sağlanmalıdır.
7. Çocuk kitapları ister eğitsel ister edebî nitelikte olsun resim, metin, tasarım bakımından bir bütündür. Fotokopi ile kitabı çoğaltmak bütünlüğü bozduğu gibi çocukla kitap arasında kurmayı hedeflediğimiz ilişkiyi zedeler.
8. Edebiyat kitapları, sınav ya da not konusu edilmemeli, tam aksine çocuğa okuma zevki aşılacak ve okuma kültürünü geliştirecek bir program içinde okutulmalıdır.

5. DERS KİTAPLARI VE EĞİTİM YAYINCILIĞI

1. Öğretim programları pilot uygulama sürecine tabi tutulmalı, müfredatın yayınlanmasından asgari 1 yıl sonra uygulamaya geçirilmelidir. Yeni öğretim programına kademeli olarak geçilmeli, öğretim programlarında %30 dan fazla kazanım eklememesi durumunda güncelleme (revizyon) sağlanmalıdır.
2. Millî Eğitim Bakanlığının tüm kontrol ve denetim mekanizmalarını hazırlayıp elinde bulundurarak ders kitabı yayıncılığında kademeli olarak çekilmesi gerekmektedir.
3. Eğitim Yayıncıları, kaynak kitap ve yardımcı eğitim materyallerine ilişkin faaliyetleri için hukuki-meşru zemin oluşturulmasını talep etmekte olup öğretmenlerin ihtiyaç duyduklarında uygun gördüğü yardımcı kaynakları zorunlu tutmadan öğrencilerine tavsiyede bulunabilmelerine imkân sağlanmalıdır.

6. AKADEMİK YAYINCILIK

1. Akademik yayıncılığın gelişimi, ifade ve düşünce özgürlüğüyle yakından ilgilidir. Bu bakımdan, bilimsel çeşitliliğin artırılması ve çoğulculuğun sağlanması için akademik özgürlük teminat altına alınmalı ve geliştirilmelidir.
2. Akademik yayınlar teşvik edilirken, yayınlar için oluşturulacak hakem heyetleri bilimsel yeterlilik ölçütlerini koruyacak bir donanımda olmalı ve tüm yayınlar için bilimsel araştırma yöntemlerine esas olan uluslararası standartlar sağlanmalıdır.
3. Yayıncılığın dijital gelişmelere ayak uydurabilmesi için geçmişe dönük olarak tez, süreli yayın ve diğer tüm yayınların dijitalleştirilmesine mali destek sağlanmalıdır.
4. Üniversitelerde akademisyenlerin ve öğrencilerin Türkçe akademik eserlere rahatça erişimini sağlamak için elektronik veri tabanlarının oluşturulması ve üniversitelerin bu veri tabanlarına abone olması teşvik edilmelidir.
5. 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu'nun 48. maddesinin: "Ders aracı olarak kullanılan kitap ve her türlü materyali öğretim elemanları kendi hesaplarına bastıramaz ve çoğaltamazlar, bunlar üniversite tarafından basılır, bastırılır veya çoğaltılır." şeklindeki hükmü, bilim insanlarının kişi hak ve özgürlüklerine aykırıdır. Ayrıca, bu madde bilim insanlarının yayıncısını seçme hakkını ortadan kaldırmakta, ülkemizdeki profesyonel akademik yayıncılığın gelişmesine engel olmaktadır. Bu nedenle Yükseköğretim Kanunu'nun 48. maddesi yürürlükten kaldırılmalıdır.
6. Başta MEB ve YÖK olmak üzere, okul ve üniversite yönetimleri özellikle korsan kitap kullanımı ve fotokopiyle çoğaltmaya karşı caydırıcı ve kalıcı kararlar almalı, okullar ve üniversite yerleşkelerinde faaliyet gösteren fotokopilerle yapacakları sözleşmelerde yasa dışı çoğaltma yapanlara cezai şart getirilmelidir.

7. SÜRELİ YAYINCILIK

1. Ülkemizdeki dağıtım firmalarının ağır koşullar dayatmasından dolayı süreli yayınların ülke genelinde dağıtılmasında önemli sorunlar yaşanmaktadır. Bu durumun aşılması için etkin önlemler alınmalıdır.
2. Bazı kamu kurumları, süreli yayın aboneliği gerçekleştirmekte ve bu vesileyle süreli yayın sektörüne ve yayıncılarına destek sağlamaktadır. Bu desteğin artması ve daha da kapsayıcı olması, son yıllarda tiraj ve çeşitlilik bakımından gerileme gösteren dergi dünyasının yararına olacaktır.

8. YAYINCILIKTA SATIŞ VE PAZARLAMA

1. Kitapların korunması ve desteklenmesi için düzenlemeler yapılmalıdır.
2. Siparişe bağlı baskıda (Print On Demand POD) sorunların giderilmesi için bandrol yasasında gerekli düzenlemeler yapılmalıdır.
3. Yerel kitap fuarları, yerel kitabeveleri ile birlikte yapılmalı, büyük fuarlarda belirlenen şartlarla anlaşmalı yayınevlerini temsilen yerel kitapçılara yer veya gelir payı verilmelidir. Tüm kitap fuarları TOBB'nin Yurt İçinde Fuar Düzenlenmesine Dair Usul Ve Esaslar Yönetmeliğine uygun olarak yapılmalıdır.
4. Gazetelerin kültür ürünlerini promosyon olarak dağıtması kitapçılık sektörüne zarar vermektedir. Diğer ürünlerin dağıtılması engellendiği gibi kültür ürünlerinin de kupon karşılığı dağıtılmasının engellenmesi sağlanmalıdır.
5. Okullarda kitap tanıtımı yapanların yayınevi veya yayıncılık meslek örgütlerinden alınacak yetki belgesi ile yapılması sağlanmalıdır.
6. Kültür ürünlerinin gönderiminde PTT'nin destekleyici indirim yapması sağlanmalıdır.

9. YAYINCILIK STANDARTLARI, KÜTÜPHANECİLİK VE DERLEME

1. Bilgi ve belge hizmetlerini düzenleyen bir Kütüphaneler Yasası çıkarılmalıdır.
2. Kütüphane hizmetlerinin profesyonelce verilebilmesi için tüm düzeydeki kütüphanelerde yönetici ve bilgi hizmetlerinde meslek eğitimi almış kütüphanecilerin istihdamı sağlanmalıdır.
3. Uluslararası görünürlüğün artırılması amacıyla ülkemizde eser ve eser sahibi tanımlayıcılarının (ISBN, ISSN, ISMN, ISNI) kullanılması zorunlu olmalıdır.
4. Genel, tematik vb. özel kütüphanelerin kurulması ve işletilmesi için devlet desteği sağlanmalı; kişi ve kurumların kütüphaneciliğe yatırım yapması teşvik edilmeli, ihtisas kütüphaneleri kurulmalıdır.

10. YAYINCILIĞIN DÜNYAYA AÇILIMI

1. Binlerce yıllık bir tarihe sahip ve birçok medeniyetin mirasıyla zenginleşerek günümüze kadar sayısız eser üretmiş olan bu toprakların kültür ve edebiyat birikimini yeryüzü coğrafyasının dört bir köşesine ulaştırma misyonuyla hareket etmemiz gerekmektedir.
2. Yayıncılık meslek kuruluşları, uluslararası tanıtım konusunda yayıncılara destek vererek güncel kataloglar hazırlamalı ve uluslararası fuarlarda bunları sunmalıdır. (Basın Yayın Birliği tarafından yürütülen YATEDAM, Uluslararası Yayıncılık Telif ve Danışmanlık Merkezi örneği.)
3. Yayıncı meslek örgütleri tarafından “Türkiye Yayıncılık Portalı” oluşturulmalı, yayıncıların ve eserlerin bilgilerinin bulunduğu bu kataloglar düzenli güncellenmelidir.
4. İlgili kamu kurum ve kuruluşlarının, yurt dışına açılım amaçlı, yayıncılara ve yayıncılığa verdiği destekler kolaylaştırılarak geliştirilmelidir.
5. TEDA’nın bütçesi arttırılmalıdır, bu programın zenginleştirilerek etkinliği ve yaygınlığının artırılması için bir “TEDA Çalıştayı” düzenlenmelidir. TEDA’nın vereceği desteklerin kararının, yayıncı, yazar, telif ajansı ve çevirmen temsilcilerinden oluşacak en az 5 kişilik bir kurulla alınması sağlanmalıdır.
6. Kültür ve Turizm Bakanlığı ile üniversitelerin, çevirmen meslek örgütleri iş birliği ile yaptığı Çeviri Atölyeleri’nin kapsamı genişletilmelidir.
7. Ülkemizde düzenlenen uluslararası edebiyat festivallerinin sayısı artırılmalı, yurt dışı edebiyat festivallerine Türk yazarların daha fazla katılımı desteklenerek yayıncılığın dünyaya açılımına katkı sağlanmalıdır.
8. Yurtdışındaki Kültür ve Tanıtma Müşavirliklerinin ve temsilciliklerinin sayısı artırılmalıdır.

11. ÇEVİRİ POLİTİKALARI

1. Çevirmenlerin teliften kaynaklanan maddi ve manevi haklar açısından mağdur olmamaları için çevirmenlerin referans alabilecekleri örnek sözleşmelere gereksinim duyulmaktadır.
2. 5846 sayılı Kanun, çevirmeni 'işleme eser sahibi' olarak tanımlamasına rağmen Basın kanunu 2.madde 1. Fıkra 1 bendi müstakil eser sahipleri arasında zikrettiği için çevirmen eserin asıl sahibi olmamasına rağmen yargılanmaktadır. Bu mağduriyetin giderilmesi için söz konusu tanımdan çevirmenlerin çıkarılması gerekmektedir.
3. 5846 sayılı Kanununun 44. Maddesi kapsamında yapılan (copyright levy olarak bilinen) kesinti ve bir fonda toplanan paraların, meslek birlikleri aracılığıyla hak sahiplerine bir an önce ödenmesi için gerekli düzenlemenin yapılması gerekmektedir.
4. Orijinalinin koruma süresi dolan çeviri eserlerle ilgili intihal takibinin yapılabilmesi için meslek kuruluşlarının temsilcilerinden oluşan kurullar oluşturulmasının ve takibinin çevirmen meslek birliklerince gerçekleştirilmesinin etkin bir yöntem olacağı düşünülmektedir.
5. Çeviri bölümlerinde yazın/kitap çevirisi eğitimi alanında tezsiz yüksek lisans programlarının açılması, bir Çeviri Etiği ve Eleştirisi dersinin ve çeviri ve yayın piyasasıyla bağlantılı olarak yürütülecek bir Çevirmenlik Meslek Bilgisi dersinin müfredatlarda yer alması önerilmektedir.

12. OKUMA KÜLTÜRÜ

1. Okuma kültürünün kazandırılması ve kütüphane hizmetlerinin nitelik olarak arttırılması için “Yaşayan Kütüphane” anlayışı yaygınlaştırılmalıdır.
2. Okuma kültürünün geliştirilmesi için başta öğretim programları olmak üzere, ders araç ve gereçleri ile tüm eğitim ortamları okuma kültürünü destekleyecek şekilde çocuğun gelişim evrelerine ve söz varlığı seviyelerine uygun olarak yeniden düzenlenmelidir.
3. Bir eğitim ortamı olan kitap fuar alanları “çocuk dostu” yaklaşımla organize edilmeli ve mümkünse çocuklar için ayrı alanlar oluşturulmalıdır.
4. Okul, halk ve çocuk kütüphanelerine seçilen kitapların nitelikli kitaplar olması konusunda sorumlu davranılmalıdır.
5. Türkçe öğretmeni yetiştiren programlar, okuma kültürünü kazandıracak şekilde yeniden yapılandırılmalıdır.

